

MAGYARORSZÁG

Egy régi-új vita

csapkod most a sajtóban, szigorúan tárgya szerint: vita az ellenzéki kormányajtóról, vagyis a kormányajtó ama szárnyáról, amely saját nevében, de a kormány számlájára hadakozik. Nem egyszer mutattunk rá arra, milyen lehetetlen látszatot kelt egy ilyen kétarcú, vagy kétlelkű sajtó. Nem egyszer mutattunk rá arra, milyen látszatokat kelt az, ha az egyszerű választópolgár mást olvas a »kormánylapként« hirtetett lapokban, mint például a kormány programjában. Most a vita kiélesedése közt és — reméljük, végre — lezárulása előtt sem mondhatunk mást, hogy lehetetlen helyzet az, hogy egy mérsékelt kormány egyik-másik »orgánuma« minden inkább, mint mérsékelt. Lehetetlen, hogy egy kormány saját sajtójában találja magát szemben avval a demagógiával, amellyel programja szerint is, egész szelleme szerint is, ténykedése, lelkülete szerint is küzd. Lehetetlen, hogy kormányajtó véleményeként kerüljenek forgalomba olyan vélemények, amelyekben a kormánytól idegen, sőt ellentétes áramlatokért, mozgalmakért, jelszavakért, ha tetszik eszmékért lelkesednek. Egy kormányajtó feladata egész más. Ezt főleg most hangsúlyozzuk, amikor huszonnégy óra alatt három helyen is, három cikkben is jelentkeznek... Három cikk, de — egy kéz, sőt egykéz. Egy cikk nem árulta volna el annyira az egykezet, mint amennyire elárulja — a három. Olvasóink ismerik felfogásunkat az egykézről, mint olyanról; az egykézről, amely a közgazdaságban fölöslegessé akar tenni sok kezet; az egykézről, mint monopóliumról. Ugyanaz a felfogásunk az egykézről akkor is, amikor a közvélemény irányított gazdálkodásában jelentkezik. Jelen esetben az egykéz hivatása az, hogy — népszerűséget termeljen »közvéleményileg« a kormány valóban érdemes szociálpolitikai tevékenységének... a kormányajtónak pedig általában is az a hivatása, hogy a kormány tevékenységét népszerűsítse, ne pedig vadidegen jelszavakat. Ha az egykéz evvel kezdetben tisztában lett volna, sok fölösleges harcot sprórolt volna meg a közéletnek, amelynek — ezt most a vita lezárásával is megállapíthatjuk — nem harcra, hanem békére van szüksége, nem ellentétek szítására, hanem az ellentétek letompítására van szüksége. Arra a szellemre, amely, amint

a Nobel-díjas Szent-Györgyi professzor

szép beszédében hirdeti, »nem ütni, hanem megérteni akar és meg van győződve arról, hogy az építés több mint a rombolás, az együttműködés több, mint a civilizáció.« A tudós professzor lángoló hazaszeretetének nagyszerű kifejezése mellett, a tudomány testvériségéről mondott mély és nemes szavakat. De elmondta többek közt azt is, hogy nemcsak Szegeden, de Budapesten jártában is látta, amint az emberek boldogan integettek feléje az oceán, »a kávéházban a kis pikológyerek majd a nyakamba ugrott, iskolás gyerekek leveleket írtak a munka becsületéről és jutalmáról«. A Nobel-díjas professzor ünneplésében valóban az egész magyar társadalom egysége jelentkezik és mennyivel felemelőbb ez az egység — minden megnyilvánulásában, mint a széthúzás, a heccelődés, az uszítás, kötekedés, válaszfalemelés... bármilyen megnyilvánulásában. Ha volna Nobel-díj, a beszédeknek is, a Nobel-díjas magyar tudós beszéde — Nobel-díjas beszéd volna. És talán nem túlzunk — és nem is »politizálunk« bele semmit az ügybe, ha ama véleményünknek adunk kifejezést, hogy ez a beszéd sokkal több tetszéssel találkozik, mint

az új sajtójavaslat,

amelyet eredetileg úgy jelentettek be, mint küzdelmet, sőt leszámolást a zugsajtóval, a sajtón kívüli ujságírással, a demagógia pincetenyészetének röpiratirodalmával. Hiszen ha erről volna szó... De a javaslatban nem erről van szó, illetve nemcsak erről van szó. Ma azt olvassuk, hogy az ellenzéken valamennyi párt elfogadhatatlannak tartja ezt a javaslatot. Nem is csodáljuk. Lehet, hogy intenciójában a zugsajtóellenes küzdelmet, tehát a demagógiaellenes küzdelmet, tehát a szélsőségellenes küzdelmet szolgálta, tehát azt a célt, hogy a léghör végre megtisztuljon az ilyen uszító »sajtótermékektől«. Lehet... De ugyan megfelelhet-e ennek a célnak egy olyan javaslat, amelynek — a mai magyarzatok szerint még a könyvekre is vonatkozik. Hogyan lehet jó az, ami, ha a zugsajtó ellen irányul is. — de a komoly sajtóra és irodalomra is vonatkozhatik? Az igazságügyminiszter úr ma egy nyilatkozatában azt mondja, hogy nagyon tévednek, akik azt hiszik, hogy azért terjeszt be javaslatot, hogy ebből aztán alkudjanak vagy egészen elalkudják. E tévedéshez nem szólunk hozzá. De rámutatunk arra, ami nem tévedés — hanem tapasztalati tény: hogy ép az igazságügyminiszter úr volt az, aki eddigi javaslatainak disputájában mindig mérlegelte az ellenvéleményt; aki nagyon helyesen, de nagyon helyesen nem »megalkuvásnak vagy lealkuvásnak« tekintette azt, ha respektál egy érvet, de a közvéleménykialakulás természetes jelenségeinek.

Lord Halifax Obersalzbergben találkozik Hitlerrel

**Az angol titkos tanács elnöke
megbeszélést fog folytatni
Neurath báróval, Göringgel
és Blomberggel is**

Berlin, november 17.

Lord Halifax, az angol titkos tanács elnöke, szerdán reggel 8 óra 43 perkor Berlinbe érkezett. Üdvözlésére a pályaudvaron megjelent Sir Neville Henderson berlini angol nagykövét, valamint Bülow-Schwante követ, a német külügyminisztérium protokollfőnöke.

Berlini angol beavatott körök értesülése szerint lord Halifax látogatásának végleges programját még nem állapították meg. A lord mindenekelőtt megtekinti a vadászkiállítást. Német részről tudvalevőleg ennek a kiállításnak a megtekintésére hívták meg

Berlinbe és ez volt németországi utazásának eredeti indítóoka.

Valószínű továbbá, hogy Neurath báró birodalmi külügyminiszter a szerdai nap folyamán felkeresi a berlini angol nagykövetséget és ott találkozik Halifax lorddal, aki azonkívül alkalmat talál majd arra is, hogy megbeszélést folytasson Göring miniszterelnökkel és Blomberg vezértábornaggal.

Angol körökből származó további értesülés szerint lord Halifax előreláthatólag csütörtökön este tovább utazik Münchenbe, ahonnan Obersalzbergbe megy. Innen pénteken este tér vissza Berlinbe.

Megtartották ma délelőtt Londonban az új hesseni nagyherceg esküvőjét Hogyan történt a hesseni hercegi család tagjainak repülőszerencsétlensége Ostende mellett

London, november 17.

(A Magyarország tudósítójától.)
Lajos Hermann hesseni herceg, a londoni német nagykövetség tisztviselője, aki György Donatus hesseni nagyherceg tragikus halála következtében a nagyhercegi cím örököse lett, ma délelőtt megesküdött Margaret Campbell Geddes kisasszonnyal. Sir Auckland Geddes leányával. A házasság — a hesseni herceg családját ért súlyos szerencsétlenség miatt — a legszűkebb családi körben folyt le.

Az esküvőt egyébként a londoni Szent Péter templomban tartották meg. Az esküvőn résztvevő kevésszámú hozzátartozó és maga a menyasszony is mély gyászt viselt.

A hesseni dinasztia repülőszerencsétlensége tudvalevőleg tegnap délután történt Ostende mellett. A repülőgép Frankfurtból kedvező időjárás mellett indult el. Brüsszel fellett sűrű ködbe került és ezért nem tudott leszállni a brüsszeli repülőtéren. A gép vezetője ezért Ostende mellett akart leszállni, közben azonban a gép egy 55 méter magas gyalakeménybe ütközött. A repülőgép lezuhant és a hesseni hercegi család nyolc tagja, valamint a gép háromtagú személyzete életét vesztette. A hercegi utasok között volt a harmincegy éves György Donatus örökös nagyherceg is. A hercegi család a londoni esküvőre indult a repülőgépen.

Orvosi hír. Dr. Lévay István gyermekorvos, a Fehér Kereszt Gyermekkórház orvosa rendelőjét VIII. József körút 82., I. 1. alá helyezte. Új telefon száma 142—

Georges Hanet brüsszeli pilóta, aki szemtanuja volt a szerencsétlenségnek, elmondotta, hogy nem a repülőgép pilótája vagy a gép hibája okozta a szerencsétlenséget, hanem az a tény, hogy nem bocsátottak fel elegendő világító rakétát a repülőtéren a pilóta útbaigazítására. A rádiószolgálat kitűnően működött és a pilóta pontosan eltalált a nagy ködben is a rádiójelzések nyomán a repülőtérré. Itt azonban a raketajelzés fogyatékosága miatt nem tudott tájékozódni és a repülőtéren túlhaladva, géppel akadályba ütközött.

Kinek van gaza?

A verekedő feleségnek?
A verekedő férjnek?
Erre felel első amerikai filmjében

HELTAI JENŐ

Gloria Stuart és Michael Whalen, a

MÁSODIK FELESÉGEM

című elragadó bohózatban

Egy tízévelőtti nagy burleszksiker.

Chaplin, a rend őre!

Premier holnap!

Kizárólag: **OMNIA**